TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2014. gada 5. jūnijā*

Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — Vienreizējo maksājumu shēma — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 34., 36. un 137. pants — Tiesības uz maksājumu — Aprēķina bāze — Par liellopu turēšanu un lauksaimnieka rīcībā esošajiem zemesgabaliem pārskata periodā piešķirtās piemaksas — Lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu apstiprināšanas kārtības grozīšana — Hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, skaita samazinājums — Lauksaimnieka pieteikums, lai iegūtu savu tiesību uz maksājumu skaita samazinājumu un kopējās vērtības palielinājumu — Regula (EK) Nr. 796/2004 — 73.a panta 2.a punkts — Pieļaujamība

Lieta C-105/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 27. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 4. martā, tiesvedībā

P. J. Vonk Noordegraaf

pret

Staatssecretaris van Economische Zaken.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši A. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), E. Levits, M. Bergere [*M. Berger*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *B. Koopman*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *H. Kranenborg* un *G. von Rintelen*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2014. gada 6. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp., un labojums – OV 2010, L 43, 7. lpp.), 34., 36. un 137. pantu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *P. J. Vonk Noordegraaf* un *Staatssecretaris van Economische Zaken* (valsts sekretārs ekonomikas jautājumos, turpmāk tekstā – "*Staatssecretaris*") par tiesību uz vienreizējo maksājumu grozīšanu pēc tam, kad tika mainīta platības, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, apstiprināšanas kārtība.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 1782/2003

3 Ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 94, 70. lpp.), ir izveidota tostarp ar ražošanu nesaistīta ieņēmumu atbalsta shēma lauksaimniekiem. Šī shēma, kas šīs regulas 1. panta otrajā ievilkumā ir raksturota kā "vienreizējo maksājumu shēma", apvieno vairākus tiešos maksājumus, ko lauksaimnieki saņēma saskaņā ar dažādām shēmām, kas pastāvēja līdz šim.

4 Lai ieviestu vienreizējo maksājumu shēmu, dalībvalsts var izmantot vai nu tā dēvēto "vēsturisko", vai tā dēvēto "reģionālo" modeli.

5 Tā dēvētajā "vēsturiskajā" modelī lauksaimniekiem, kas pārskata periodā, kas ietver 2000.–2002. kalendāro gadu, ir saņēmuši maksājumu saskaņā ar vismaz vienu no Regulas Nr. 1782/2003 VI pielikumā norādītajām shēmām, bija tiesības saņemt "tiesības uz maksājumu", kas tika aprēķinātas, pamatojoties uz katra lauksaimnieka saņemto pārskata summu, vadoties no saskaņā ar šīm shēmām piešķirto maksājumu kopējās summas gada vidējā rādītāja šī perioda laikā.

6 Šīs regulas 43. pantā ar nosaukumu "Tiesību uz maksājumu noteikšana" bija noteikts:

"1. Neierobežojot 48. pantu, lauksaimnieks saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, pamatsummu dalot ar trīs gadu vidējo lielumu, kurš attiecas uz visiem hektāriem, kas pārskata periodā deva tiesības uz tiešajiem maksājumiem, kuri uzskaitīti VI pielikumā.

Tiesību uz maksājumu kopējais skaits ir vienāds ar iepriekšminēto hektāru vidējo skaitu.

[..]

2. Šā panta 1. punktā minētajā hektāru skaitā vēl ietilpst:

[..]

b) visa lopbarības platība pārskata periodā.

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkā "lopbarības platība" saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2419/2001 [..] 5. pantu ir saimniecības platība, kas visā kalendārajā gadā bija pieejama dzīvnieku audzēšanai, ieskaitot kopīgā lietošanā esošās platības un platības, kurās tika izmantotas jauktas kultūras. Lopbarības platībā neietilpst:

— ēkas, meži, dīķi, takas,

— platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, vai ilggadīgām kultūrām, vai dārzkopības kultūrām,

— platības, par kurām var pretendēt uz dažu laukaugu ražotājiem paredzēto atbalsta sistēmu un kuru izmanto atbalsta shēmā par žāvētu lopbarību vai uz kuru attiecas valsts vai Kopienas atmatas shēma.

[..]"

Regula Nr. 73/2009

7 Ar Regulu Nr. 73/2009 no 2009. gada 1. janvāra ir atcelta un aizstāta Regula Nr. 1782/2003. Tās preambulas 49. apsvēruma teksts ir šāds:

"Sākotnējā posmā dalībvalstīm piešķirot tiesības uz maksājumu, lauksaimnieki saņēma īpaši lielus maksājumus dažu kļūdu dēļ. Parasti šāda neatbilstība jālabo ar finansiālu korekciju, līdz tiek veikti koriģējoši pasākumi. Tomēr, ņemot vērā laikposmu, kas pagājis kopš pirmās reizes, kad tika piešķirtas tiesības uz maksājumu, vajadzīgās korekcijas dalībvalstīm izraisītu neproporcionālus tiesiskos un administratīvos ierobežojumus. Tādēļ juridiskās noteiktības labad šādu maksājumu piešķiršana būtu jālegalizē."

8 Saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 2. panta h) punktu ""lauksaimniecības zeme" ir aramzemes, pastāvīgo ganību vai ilggadīgo kultūru kopējā platība".

9 Šī regulas 14. pantā ir paredzēts:

"Katra dalībvalsts izveido un izmanto integrētu vadības un kontroles sistēmu (turpmāk "integrētā sistēma").

[..]"

10 Atbilstoši Regulas Nr. 73/2009 33. panta 1. punktam:

"Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbalstu dara pieejamu lauksaimniekiem, ja:

a) tiem ir tiesības uz maksājumu, kuras iegūtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003;

[..]."

11 Regulas Nr. 73/2009 34. pantā ir noteikts:

"1. Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad aktivizētas tiesības uz maksājumu par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu. Aktivizētās tiesības uz maksājumu sniedz tiesības uz tajās noteikto maksājumu summu.

2. Šajā sadaļā "hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir:

a) jebkura saimniecības lauksaimniecības zeme un jebkurš zemes gabals, kurā iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex060290 41), ko izmanto lauksaimniecības darbībām, vai, ja zemes gabalu izmanto arī ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām, to pārsvarā izmanto lauksaimniecības darbībām [..]".

12 Minētās regulas 36. pantā ir paredzēts:

"Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

Saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija no 2010. gada paredz precīzus noteikumus tiesību uz maksājumu grozīšanai, jo īpaši attiecībā uz tiesību daļām."

13 Saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 137. pantu:

"1. Tiesības uz maksājumiem, kas piešķirtas lauksaimniekiem pirms 2009. gada 1. janvāra, uzskata par likumīgām un pareizām no 2010. gada 1. janvāra.

2. Tiesībām uz maksājumiem, kas lauksaimniekiem piešķirtas, pamatojoties uz pieteikumiem, kuros ir faktu kļūdas, 1. punktu nepiemēro, izņemot gadījumus, kad var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks kļūdu atklāt nevarēja.

3. Šā panta 1. punkts neskar Komisijas pilnvaras pieņemt Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantā minētos lēmumus par izdevumiem, kas radušies saistībā ar maksājumiem, kuri piešķirti attiecībā uz jebkuru kalendāro gadu līdz 2009. gadam, ieskaitot."

Regula (EK) Nr. 796/2004

14 Saskaņā ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulās (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 73/2009, kā arī lai ieviestu savstarpēju atbilstību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008 (OV L 141, 18. lpp., un labojumi – OV 2005, L 37, 22. lpp., un OV 2006, L 144, 30. lpp.), kura grozīta ar Komisijas 2009. gada 8. maija Regulu (EK) Nr. 380/2009 (OV L 116, 9. lpp., turpmāk tekstā – "Regula Nr. 796/2004"), 73.a pantu:

"1. Ja pēc tam, kad tiesības uz maksājumu piešķirtas lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004, konstatē, ka konkrētas tiesības uz maksājumu ir piešķirtas nepamatoti, attiecīgais lauksaimnieks nepamatoti piešķirtās tiesības nodod valsts rezervē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 42. pantā.

[..]

Tiesības, kas piešķirtas nepamatoti, uzskata par nepiešķirtām no paša sākuma.

2. Ja pēc tam, kad tiesības uz maksājumu piešķirtas lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004, konstatē, ka tiesību uz maksājumu vērtība ir pārāk augsta, šo vērtību attiecīgi koriģē. Šādu korekciju veic arī attiecībā uz tiesībām uz maksājumu, kuras pa to laiku ir nodotas citiem lauksaimniekiem. Samazinājuma vērtību ieskaita valsts rezervē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 42. pantā.

Tiesības uz maksājumu uzskata par piešķirtām ar korekcijā iegūto vērtību no paša sākuma.

2.a Ja, piemērojot 1. un 2. punktu, konstatē, ka to maksājumu skaits, kurus tiesīgs saņemt attiecīgais lauksaimnieks saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004, nav pareizs, un ja nepareizi piešķirtas tiesības saņemt maksājumu neietekmē to maksājumu kopējo vērtību, kurus saņēmis lauksaimnieks, dalībvalsts pārrēķina maksājumus, kurus tiesīgs saņemt lauksaimnieks, un vajadzības gadījumā labo lauksaimniekam piešķirto tiesību kategoriju. Šo noteikumu tomēr nepiemēro, ja lauksaimnieks pats būtu pamatoti varējis šīs kļūdas atklāt."

15 Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punkts tika iekļauts ar Komisijas 2007. gada 20. augusta Regulu (EK) Nr. 972/2007 (OV L 216, 3. lpp.), kuras preambulas 19. apsvēruma teksts ir šāds:

"Dažos gadījumos nepareizi piešķirtas tiesības saņemt maksājumu neietekmēja kopējo vērtību, bet gan tikai to maksājumu skaitu, kurus tiesīgs saņemt attiecīgais lauksaimnieks. Minētajos gadījumos dalībvalstīm jālabo attiecīgais piešķīrums vai vajadzības gadījumā – kategorija, kādā lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt maksājumu, nemazinot tā vērtību. Šis noteikums jāpiemēro tikai gadījumos, kad lauksaimniekam nav bijis iespējams atklāt kļūdu."

Regula (EK) Nr. 1122/2009

16 Saskaņā ar Komisijas 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV L 316, 65. lpp., un grozījums – OV 2003, L 246, 3. lpp.), 81. pantu:

"1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 137. pantu, ja pēc tam, kad tiesības uz maksājumu piešķirtas lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004 vai Regulu (EK) Nr. 1120/2009, konstatē, ka konkrētas tiesības uz maksājumu ir piešķirtas nepamatoti, tad attiecīgais lauksaimnieks nepamatoti piešķirtās tiesības nodod valsts rezervē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. pantā.

[..]

2. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 137. pantu, ja pēc tiesību uz maksājumu piešķiršanas lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004 vai Regulu (EK) Nr. 1120/2009 konstatē, ka tiesību uz maksājumu vērtība ir pārāk augsta, tad minēto vērtību attiecīgi koriģē. Tādu korekciju veic arī attiecībā uz tiesībām uz maksājumu, kuras pa to laiku ir nodotas citiem lauksaimniekiem. Samazinājuma vērtību ieskaita valsts rezervē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. pantā.

Tiesības uz maksājumu uzskata par piešķirtām ar korekcijā iegūto vērtību no paša sākuma.

3. Ja, piemērojot 1. un 2. punktu, konstatē, ka to tiesību skaits, kas piešķirtas lauksaimniekam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004 vai Regulu (EK) Nr. 1120/2009, nav pareizs, un ja nepamatoti piešķirtas tiesības neietekmē to tiesību kopējo vērtību, kuras saņēmis lauksaimnieks, tad dalībvalsts pārrēķina tiesības uz maksājumu un attiecīgā gadījumā koriģē lauksaimniekam piešķirto tiesību veidu.

Pirmo daļu tomēr nepiemēro, ja lauksaimnieks pats būtu pamatoti varējis šīs kļūdas atklāt.

[..]"

17 Saskaņā ar Regulas Nr. 1122/2009 86. panta 1. punktu:

"Regula (EK) Nr. 796/2004 tiek atcelta no 2010. gada 1. janvāra.

To tomēr turpina piemērot attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas pirms 2010. gada 1. janvāra."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

18 Ar 2006. gada 18. jūlija lēmumu *Staatssecretaris*, piemērojot Regulas Nr. 1782/2003 43. pantu, noteica *P. J. Vonk Noordegraaf* piešķirto tiesību uz maksājumu skaitu un vērtību.

19 Šajā nolūkā piemaksu kopējās summas, kas viņam tika samaksāta par viņa liellopiem 2000.–2002. gada laikā, vidējā vērtība tika izdalīta ar visu viņa rīcībā esošo hektāru vidējo skaitu, kas aprēķināts par šo pašu laikposmu, tādējādi rezultātā iegūstot viņa "tiesības uz maksājumu par hektāru".

20 Kā norāda iesniedzējtiesa, tādējādi tika noteikts, ka *P. J. Vonk Noordegraaf* rīcībā esošo hektāru vidējais skaits minētajā laikposmā bija 10,76 hektāri.

21 2009. gadā *P. J. Vonk Noordegraaf* bija 9,79 tiesības uz maksājumu, un savā pieteikumā par vienreizējo maksājumu attiecībā uz šo gadu viņš norādīja 10,76 hektārus lielu platību.

22 Tomēr ar 2010. gada 30. jūnija lēmumu *Staatssecretaris* noteica hektāru skaitu, kas ir mazāks par *P. J. Vonk Noordegraaf* pieteikumā minēto. 2009. gada laikā Nīderlandes iestādes atbilstoši Komisijas formulētajām piezīmēm grozīja kārtību, kādā Nīderlandē tiek apstiprināta lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu platība. Tādējādi viņš nolēma no 2009. gada izmantot zemesgabalu reģistru, ņemot vērā zemesgabalu "neto platību", proti, lauksaimniecībā izmantojamo zemi, taču turpmāk izslēdzot tādas neatbilstošas daļas kā grāvjus, ceļu nomales un takas.

23 Šī lēmuma dēļ *P. J. Vonk Noordegraaf* saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu par 2009. gadu izmaksājamā atbalsta summa kļuva mazāka salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem.

24 Tāpēc *P. J. Vonk Noordegraaf* pārsūdzēja 2010. gada 30. jūnija lēmumu *Staatssecretaris*, kurš ar 2010. gada 29. oktobra lēmumu atzina *P. J. Vonk Noordegraaf* sūdzību par daļēji pamatotu.

25 Viņš pārsūdzēja šo lēmumu, un *Staatssecretaris* ar 2011. gada 19. maija pārskatīto lēmumu (turpmāk tekstā – "2011. gada 19. maija lēmums") noteica, ka 2009. gadā apstiprinātā *P. J. Vonk Noordegraaf* zemesgabalu platība ir 8,34 hektāri.

26 Lietas dalībniekiem nav strīda nedz par šo platību, nedz par faktu, ka tās samazinājums salīdzinājumā ar platību, kas noteikta iepriekšējos gados, izriet vienīgi no attiecīgo zemesgabalu uzmērīšanas metodes grozīšanas.

27 Iesniedzējtiesā *P. J. Vonk Noordegraaf* tomēr apgalvo, ka jaunas zemesgabalu identifikācijas sistēmas ieviešanas sekas ir tās lauksaimniecībā izmantojamās platības samazināšanās, kuru viņš turpmāk var norādīt savu tiesību uz maksājumu aktivizēšanai. Tādēļ viņš lūdz pārrēķināt viņa tiesību uz maksājumu skaitu un vērtību, pamatojoties uz 2011. gada 19. maija lēmumā noteikto hektāru skaitu.

28 Šādos apstākļos *College van Beroep voor het bedrijfsleven* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tiek pareizi piemērota Regula (EK) Nr. 73/2009, it īpaši tās 34., 36. un 137. pants, ja, izmantojot tiesības uz maksājumu, kuras iegūtas no ar zemi nesaistītas ražošanas un kuras tika piešķirtas atbilstoši viņa īpašumā esošajai platībai, lauksaimniekam netiek izmaksāta būtiska tiesību uz maksājumu daļa, lai gan viņš labticīgi atbilstīgi dalībvalsts šīs regulas 34. pantā paredzētās tiesību uz maksājumu aktivizācijas ietvaros piemērotajai, bet vēlāk Komisijas noraidītajai uzmērīšanas metodei ir

norādījis nemainīgu tā īpašumā esošo hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, platību, vienīgi tā iemesla dēļ, ka pirms izmaksāšanas noteiktā platība, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, izrādās mazāka aprēķina metodes grozījumu dēļ?"

Par prejudiciālo jautājumu

29 Uzdodot savu jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka lauksaimnieka tiesības uz maksājumu ir jāaprēķina no jauna, ja, sākotnēji nosakot viņa tiesības uz maksājumu, šī lauksaimnieka pamatsumma, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī piemērojamo lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu platības apstiprināšanas kārtību, tika dalīta ar pārāk lielu hektāru skaitu.

30 Vispirms ir jāatgādina, ka pēc tam, kad ar Regulu Nr. 1782/2003 agrākās atbalsta shēmas tika integrētas vienotā maksājuma shēmā, ikviena lauksaimnieka tiesības uz maksājumu dalībvalstīs, kuras bija izvēlējušās tā dēvēto "vēsturisko" modeli, tika aprēķinātas, pamatojoties uz atbalsta līmeni, ko attiecīgais lauksaimnieks atbilstošajā pārskata periodā bija saņēmis 2000.–2002. gadam.

31 Tādējādi ikvienam atbalsttiesīgajam lauksaimniekam ir piešķirts konkrēts tiesību uz maksājumu skaits, kuru skaits un vērtība ir iegūti, dalot maksājumu, kurus viņš ir saņēmis minētajā pārskata periodā, vidējo rādītāju ar hektāru, kas dod tiesības uz šiem maksājumiem, vidējo skaitu, kas aprēķināts par šo pašu periodu, vai – atbilstoši Regulas Nr. 1782/2003 43. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajam – ar dzīvnieku audzēšanai pieejamo hektāru vidējo skaitu.

32 Saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 34. pantā paredzēto atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad aktivizētas tiesības uz maksājumu par hektāru, saistībā ar kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, un tikai aktivizētās tiesības uz maksājumu sniedz tiesības uz tajās noteikto maksājumu summu.

33 Pamatlietā *P. J. Vonk Noordegraaf* 2006. gadā tika piešķirtas tiesības uz maksājumu, kas aprēķinātas, pamatojoties uz piemaksām, kas tika izmaksātas par viņa liellopiem pārskata periodā, un uz zemesgabaliem, kas bija viņa rīcībā šajā pašā periodā.

34 Taču pēc tam, kad 2009. gadā Nīderlandē tika grozīta lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu apstiprināšanas kārtība, Nīderlandes iestādes pārskatīja *P. J. Vonk Noordegraaf* zemesgabalu platību, to samazinot, un tāpēc hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, skaits, ar ko viņš varēja panākt savu tiesību uz maksājumu aktivizāciju, kļuva mazāks par viņa rīcībā esošo tiesību uz maksājumu skaitu.

35 Ciktāl *P. J. Vonk Noordegraaf* vairs nevar saņemt atbalstu atbilstoši visām savām tiesībām uz maksājumu, viņš lūdz Nīderlandes iestādēm paaugstināt to kopējo vērtību, vienlaikus proporcionāli samazinot to skaitu, lai šo tiesību uz maksājumu kopējā vērtība paliktu nemainīga.

36 Citiem vārdiem, *P. J. Vonk Noordegraaf* lūdz kompetento iestādi pārrēķināt viņa tiesību uz maksājumu skaitu un vērtību, pamatojoties uz viņa zemesgabalu neto platību, kāda tā bija noteikta 2011. gada 19. maija lēmumā.

37 Šajā ziņā uzreiz jāatgādina, ka Regulas Nr. 73/2009 36. pantā ir paredzēts, ka tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

38 Ciktāl aktivizētās tiesības uz maksājumu sniedz tiesības uz tajās noteikto maksājumu summu, izmaiņas šajā summā nozīmē attiecīgajam lauksaimniekam izmaksājamās atbalsta summas samazināšanu vai palielināšanu. Kā izriet no Regulas Nr. 1782/2003 preambulas 29. apsvēruma, viens no vienotā maksājuma shēmas mērķiem ir joprojām ļaut ikvienam lauksaimniekam pretendēt uz atbalsta līmeni, līdzvērtīgu summām, kas viņam tikušas piešķirtas pārskata periodā.

39 Tieši to strīdā ar *Staatssecretaris* prasa *P. J. Vonk Noordegraaf*.

40 Tomēr ir jākonstatē, ka nevienā Regulas Nr. 73/2009 noteikumā nav tieši paredzēta iespēja grozīt tāda lauksaimnieka tiesības uz maksājumu, kurš atrastos līdzīgā situācijā kā *P. J. Vonk Noordegraaf*.

41 Taču Komisija, īstenojot tai saskaņā ar minētās regulas 36. panta 2. punktu piešķirtās izpildpilnvaras, ir pieņēmusi Regulu Nr. 796/2004, kuras 73.a panta 2.a punktā ir paredzēts, ka, ja lauksaimniekam konkrētas tiesības uz maksājumu ir piešķirtas nepamatoti, bet tāda piešķiršana neietekmē to maksājumu kopējo vērtību, kurus saņēmis lauksaimnieks, šīs pēdējās minētās tiesības ir jāpārrēķina, ja vien var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks kļūdu atklāt nevarēja.

42 Pamatlietā ir atzīts, ka *P. J. Vonk Noordegraaf* piešķirto tiesību uz maksājumu kopējā vērtība atbilst atbalsta, ko viņš saņēmis pirms vienotā maksājuma shēmas ieviešanas, vidējam apmēram.

43 Tomēr Nīderlandes valdība apgalvo, ka, tā kā 2006. gada 18. jūlija lēmums, ar kuru *Staatssecretaris* noteica *P. J. Vonk Noordegraaf* piešķirto tiesību uz maksājumu skaitu un vērtību, balstījās uz tā pieņemšanas datumā spēkā esošajiem noteikumiem un prasībām, tas nebija kļūdains.

44 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, ka *P. J. Vonk Noordegraaf* sākotnēji tika piešķirts tiesību uz maksājumu skaits, kas aprēķināts, pamatojoties uz viņa pārskata periodā rīcībā esošo zemesgabalu "bruto" platību un atbilstoši Nīderlandes iestāžu izmantotajai metodei.

45 Pēc tam, pieņemot 2010. gada 30. jūnija lēmumu, Nīderlandes iestādes veica jaunu *P. J. Vonk Noordegraaf* zemesgabalu uzmērīšanu. Šoreiz, lai iegūtu attiecīgo zemesgabalu "neto" platību, tās no apvidus izslēdza tādus noteiktus elementus kā grāvjus, ceļu nomales un takas.

46 Turpinājumā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1782/2003 43. panta 3. punktu lopbarības platībās neietilpst tostarp dīķi un takas. Turklāt no Regulas Nr. 796/2004 30. panta 2. punkta interpretācijas *a contrario* izriet, ka tādi apvidus elementi kā žogi, grāvji un sienas parasti nevar ietilpt platībās, par kurām var pretendēt uz atbalstu.

47 Tādējādi tādi apvidus elementi kā grāvji, takas un ceļu nomales parasti nevar ņemt vērā, lai apstiprinātu platību, par kuru var pretendēt uz atbalstu.

48 No tā loģiski izriet, ka tādus apvidus elementus nevar arī ņemt vērā, lai noteiktu lauksaimnieka tiesības uz maksājumu, bez kurām lauksaimnieka tāpat kā *P. J. Vonk Noordegraaf* rīcībā būtu lielāks tiesību uz maksājumu skaits nekā hektāru skaits, kuru viņš turpmāk var norādīt savu tiesību uz maksājumu aktivizēšanai.

49 Tātad, ja, kā tas ir pamatlietā, kompetentās iestādes ņēma vērā šos elementus lauksaimnieka lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu apstiprināšanā, jāuzskata, ka viņam piešķirto tiesību uz maksājumu skaits Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punkta izpratnē bija "nepareizs".

50 Visbeidzot, ir jāpieņem, ka *P. J. Vonk Noordegraaf* situācijā lauksaimnieks nebūtu varējis pamatoti atklāt ar viņa zemesgabalu platības noteikšanu saistītās kļūdas, ciktāl tās bija valsts kompetento iestāžu izmantotās metodes tiešas sekas.

51 Līdz ar to jāuzskata, ka lauksaimnieka tiesības uz maksājumu atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punktam ir jāaprēķina no jauna, ja tādēļ, ka lauksaimniecībā izmantojamu zemesgabalu platības apstiprināšanā attiecīgajā dalībvalstī bija piemērota nepareiza kārtība, lauksaimniekam konkrēts tiesību uz maksājumu skaits ir piešķirts nepamatoti, jo viņa pamatsumma bija izdalīta ar pārāk lielu hektāru skaitu.

52 Pretēji tam, ko apgalvo Nīderlandes valdība, šo vērtējumu nevar apšaubīt ar Regulas Nr. 73/2009 137. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru tiesības uz maksājumiem, kas lauksaimniekiem piešķirtas pirms 2009. gada 1. janvāra, uzskata par likumīgām un pareizām no 2010. gada 1. janvāra.

53 Kā izriet no Regulas Nr. 73/2009 preambulas 49. apsvēruma, šī noteikuma mērķis ir ļaut dalībvalstīm atteikties no dažiem lauksaimniekiem veikto kļūdaino maksājumu atgūšanas, ņemot vērā nesamērīgus tiesiskos un administratīvos ierobežojumus, ko nozīmētu nepieciešamo koriģējošo pasākumu noteikšana. Tādējādi ar Regulas Nr. 73/2009 137. panta 2. punktu tiek sašaurināta 1. punkta piemērojamība, izslēdzot no tā piemērošanas jomas tiesības uz maksājumiem, kas piešķirtas, pamatojoties uz pieteikumiem, kuros ir faktu kļūdas.

54 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Regulas Nr. 73/2009 137. panta 1. punkta mērķis ar tiesiskās noteiktības principu saistītu iemeslu dēļ ir aizsargāt labticīgus lauksaimniekus, kuri saņēma kļūdainus maksājumus, un nākotnē nesodīt lauksaimniekus, kuriem tāpat kā *P. J. Vonk Noordegraaf* bija piešķirts pārāk liels tiesību uz maksājumu skaits, jo viņu pamatsumma tādēļ, ka lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu platības apstiprināšanai attiecīgajā dalībvalstī bija piemērota nepareiza kārtība, bija izdalīta ar pārāk lielu hektāru skaitu.

55 Tātad jāuzskata, ka Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punkts neietilpst Regulas Nr. 73/2009 137. panta 1. punkta piemērošanas jomā.

56 Šādu interpretāciju apstiprina Regula Nr. 1122/2009, ar kuru tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 796/2004, kas pamatlietas faktiem ir piemērojama *ratione temporis*, un it īpaši tās 81. panta ekonomija.

57 Savienības likumdevējs ar šī panta 1. un 2. punktu ir skaidri norādījis, ka šajās divās tiesību normās ietvertie noteikumi, proti, attiecīgi, ka nepamatoti piešķirtās tiesības uz maksājumu ir jānodod valsts rezervē un ka tiesību uz maksājumu vērtība ir jākoriģē, ja ir pierādīts, ka tā ir pārāk augsta, neskar Regulas Nr. 73/2009 137. panta noteikumus.

58 Turpretim, tā kā Regulas Nr. 1122/2009 81. panta 3. punktā, kura teksts atbilst Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punkta tekstam, nav nevienas norādes uz Regulas Nr. 73/2009 137. pantu, šis noteikums neietilpst pēdējā minētā panta piemērošanas jomā.

59 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lauksaimnieka tiesības uz maksājumu ir jāaprēķina no jauna, ja, sākotnēji nosakot viņa tiesības uz maksājumu, šī lauksaimnieka pamatsumma, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī piemērojamo lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu platības apstiprināšanas kārtību, tika dalīta ar pārāk lielu hektāru skaitu. Regulas Nr. 73/2009 137. pants nav piemērojams Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punktā paredzētajai korekcijai.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulās (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 73/2009, kā arī lai ieviestu savstarpēju atbilstību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008, kura grozīta ar

Komisijas 2009. gada 8. maija Regulu (EK) Nr. 380/2009, 73.a panta 2.a punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lauksaimnieka tiesības uz maksājumu ir jāaprēķina no jauna, ja, sākotnēji nosakot viņa tiesības uz maksājumu, šī lauksaimnieka pamatsumma, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī piemērojamo lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu platības apstiprināšanas kārtību, tika dalīta ar pārāk lielu hektāru skaitu. Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, 137. pants nav piemērojams Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punktā paredzētajai korekcijai.

[Paraksti]